

පිරිතෙහි දක්නට ලැබෙන අභිචාර විධි පිළිබඳ විමර්ශනයක්

පනාමුරේ චන්දිම හිමි,* රිදීගම චනරතන හිමි

ශ්‍රී ලංකා හික්ෂු විශ්වවිද්‍යාලය

*chandimapanamure@gmail.com

පිරිත යන්නෙහි අදහස වන්නේ ආරක්ෂාව යන්නයි. ථේරවාද බුදුසමය ක්‍රියාත්මකවූ අතීත ලංකාවේ ගැමියන් විසින් ආරක්ෂක මන්ත්‍රයක් ලෙස භාවිත කරන ලද්දේ පිරිතයි. එකී පිරිත විෂයෙහි තාන්ත්‍රික අභිචාර විධි එක් වූයේ වලගම්බා රජ සමයේ මෙරටට පැමිණි වජ්ජිපුත්තක හික්ෂුන් වහන්සේලාගෙන් ය යන්න සාම්ප්‍රදායික මතය යි. දේශීය ශාන්තිකර්ම අතර පිරිතට හිමිවන්නේ ප්‍රධාන ස්ථානයකි. හින්දු භක්තිවාදය අනුකරණය කළ මහායානිකයෝ බුද්ධ ධර්මය පිදිය යුතු ශක්තිමත් වස්තුවක් ලෙස එයට ආරක්ෂක බලයක්ද පවරා ඇත. මේ අනුව යමින් හිනායානිකයෝ ද බුදුන් වහන්සේ දේශනා කළ සූත්‍ර කිහිපයක් ඇතුළත් කොට පිරුවානා පොත් වහන්සේ නමින් ද චතුර්භාණාවර පාලි නමින් ද සංස්කරණය කොට භාවිත කරන්නට යෙදුණි. කල්යාණේදී විවිධ වෙනස්කම්වලට භාජනව පිරිතෙහි දැකිය හැකි තාන්ත්‍රික අභිචාර ලක්ෂණ පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණයි. නූල් ඇදීම, කොළ එල්ලීම, රාජ ගහ, බෙර වාදනය, මණ්ඩපය අටපට්ටම් වීම, පිරිත්පැන් දීම ආදිය අභිචාර ගණයෙහි ලා සැලකෙයි. එසේම ජනපඤ්ජරය, මහජයමංගල ගථා, ජයමංගල ගථා, ඇණවුම් පිරිත, ජය පිරිත, අංගුලිමාල පිරිත, මෝර පිරිත, ගිනිපිරිත, ජලනන්දන පිරිත, අටවිසි පිරිත, සීවලී පිරිත ආදී පිරිත් දේශනාවන් ද අභිචාර ස්වරූපයේ දේශනාවන්බව පෙන්වාදිය හැකිය. ඒවා ආරක්ෂක මන්ත්‍රයන් ලෙස භාවිත වී තිබෙන ආකාරය පෙන්වාදිය හැකිය. නිවැරදිව අක්ෂර උච්චාරණය කිරීමෙන් ශාන්තිය ඇතිවන බව පිරිත් දේශනාකරන අය හා ශ්‍රවණය කරන අය විශ්වාස කළහ. මහායාන තන්ත්‍ර හා ධාරණී ක්‍රම ඇසුරු කොට පසු කලෙක බොහෝ සූත්‍ර ප්‍රමාණයක් පිරිතට එක් වී ඇති බව පෙන්වාදිය හැකිය.

ප්‍රමුඛ පද: පිරිත, අභිචාර විධි, තන්ත්‍ර, ධාරණී, මන්ත්‍ර